bijlage 1

Hully en Sully halen herinneringen op

1. Hully en Sully zitten onderuitgezakt televisie te kijken naar het programma ‘Memories’: Hully met een zak chips op z’n schoot, Sully met een doos tissues. Sully snift dat ze het altijd zo’n emotioneel moment vindt als de geliefden elkaar na jaren weer in de armen sluiten: ‘Zo bijzonder, dat ze elkaar in al die jaren niet vergeten zijn, wow!’

2. Hully eet rustig door uit de zak chips en zegt tegen Sully dat dat toch geen reden is om te moeten huilen. Hij vraagt zich ineens af wanneer Sully en hij elkaar voor het eerst ontmoet hebben: ‘Hoe lang is dát nou geleden, Sul, dat wij elkaar voor het eerst zagen? En hoe ging dat ook alweer precies?’

3. Sully poetst wat tranen en reageert verbaasd dat Hully dat alweer is vergeten: ‘Weet je niet meer wanneer dat was, Hul? Dat is helemaal nog niet zo lang geleden. Een jaartje of twee ofzo. Ik zal je geheugen even opfrissen. Als ik zeg ‘Scheveningen’, begint er dan in die bovenkamer van je weer wat te werken?’

4. Hully denkt diep na en herhaalt een paar keer het woord ‘Scheveningen’. Ineens springt hij op en roept dat hij het weer weet: ‘O ja, natuurlijk, Sul, Scheveningen, daar was het. We gingen toen met de hele school naar zee en we zaten achter elkaar in de bus. En toen klikte het eigenlijk al gelijk tussen ons, hè Sul?’

5. Sully praat enthousiast, maar ook wel weer een beetje geëmotioneerd mee. Samen halen ze de herinneringen op aan die ene dag in Scheveningen: het samen zwemmen in de zee, op een luchtbed in de golven, het samen schelpen zoeken in het strand, daarna met z’n allen naar de Mac en weer samen in de bus terug naar huis, enzovoorts.

6. Dan haalt Sully een schelp uit haar zak en laat die zien aan Hully: ‘Kijk, Hul, zie je deze schelp? Dat is mijn aandenken aan die mooie dag. En als ik die schelp zie, denk ik er steeds aan dat jij en ik toen vrienden werden’.

7. Hully kijkt Sully eerst lachend aan, maar wordt dan op zijn beurt ineens emotioneel: ‘O Sul, wat gaaf dat je die schelp nog hebt als aandenken en dat je daarmee steeds aan ons denkt!’

8. Sully moet nu lachen en geeft Hully de doos tissues: ‘Ja, emotioneel hè, als mensen elkaar in al die jaren niet vergeten!’